

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง สถาบันทางสังคม รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/11 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

นนทิดา เสนาะคำ

สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

* ผู้ประพันธ์บรรณกิจ, จดหมายอิเล็กทรอนิกส์: std.64121100119@ubru.ac.th

ข้อมูลบทความ	บทคัดย่อ
บทความวิจัย คำสำคัญ: การพัฒนา; แบบฝึกทักษะ; สถาบันทางสังคม; สังคมศึกษา วันที่รับบทความ: 7 พฤษภาคม 2568 วันที่แก้ไข: 20 สิงหาคม 2568 วันที่ตอบรับตีพิมพ์: 20 สิงหาคม 2568	วิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง สถาบันทางสังคม และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องสถาบันทางสังคม วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/11 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 31 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน รวม 3 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้วัด คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ นวัตกรรมคือ แบบฝึกทักษะ เรื่อง สถาบันทางสังคม การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยใช้สถิติในการวิจัย ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/11 คือ ค่าร้อยละ พัฒนาการ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่าการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นภาพรวมว่าเครื่องมือที่ใช้ในดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องในระดับมาก (ค่า IOC เท่ากับ 1.00) ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 6.67 และมีผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 13.2 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการทำการทดสอบกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียนและหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนมีผลวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

Development of skill training on the topic of social institutions, social studies, religion and culture for Mathayom 2/11 students at Ubon Ratchathani Demonstration School, under the Office of the Secondary Education Service Area, Ubon Ratchathani, Amnat Charoen

Nonticha Sanorkum

Department of Social Studies, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University
Corresponding author email: std.64121100119@ubru.ac.th

ARTICLE INFO	ABSTRACT
<i>Research article</i> Keywords: development; skill training; social institutions; social studies <i>Received: 7 May 2025</i> <i>Revised: 20 August 2025</i> <i>Accepted: 20 August 2025</i>	The objectives of this classroom research were 1) to develop the academic achievement before and after learning on Social Institutions, Social Studies, Religion and Culture of Mathayom 2/11 students at Ubon Ratchathani Demonstration School, Amnat Charoen, under the Office of the Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani, Amnat Charoen, and 2) to compare the academic achievement before and after learning with the skill practice on Social Institutions, Social Studies, Religion and Culture for Mathayom 2/11 students at Ubon Ratchathani Demonstration School, Amnat Charoen, under the Office of the Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani, Amnat Charoen. The target group used in this research was Mathayom 2/11 students in the first semester of the 2024 academic year at Ubon Ratchathani Demonstration School, Amnat Charoen, under the Office of the Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani, Amnat Charoen, totaling 31 people, who were selected by purposive selection. The research instruments included 3 learning management plans, totaling 3 hours. The measurement tools were pre- and post-learning tests with 4-choice multiple-choice questions, with 15 questions. The innovation was the skill practice on Social institutions Data analysis was conducted using statistics in research, including percentage, mean, standard deviation (S.D.) and statistics for comparative analysis of academic achievement of students before and after learning by using the skill training of Mathayom 2/11 students, namely, percentage of development. The research results found that 1) The results of the evaluation of the quality of the research tools found that the experts' evaluation had an overall opinion that the tools used in this research were highly consistent (IOC value equal to 1.00), which could be used. 2) Students who studied with the skill training had an average score of academic achievement before learning of 6.67 percent and an average score of 13.2 percent from the achievement test after learning. 3) The results of the comparison of academic achievement from the test of the target group before and after learning showed that students had an academic achievement test after learning that was significantly higher than before learning at the 0.5 level.

บทนำ

ในปัจจุบัน โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะปัจจัยหลักคือภาวะพลิกผันทางดิจิทัล ในภาวะดังกล่าวนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไร ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนา เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลาตามเหตุปัจจัยต่างๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มุ่งให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมไทยอย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ความรักชาติและความภูมิใจในความเป็นไทย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตัวกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง พ.ศ. 2553-2561 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่มีเป้าหมายให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยประสบความสำเร็จ โดยการสร้างพลเมืองที่มีความสามารถปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย อันแสดงให้เห็นว่า สมาชิกในสังคมใช้สิทธิเสรีภาพอย่างมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม บุคคลที่เป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยจะแสดงพฤติกรรมอย่างมีคุณธรรม แสดงถึงการให้เกียรติซึ่งกันและกัน เคารพระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคม มีความสามัคคี มีการประสานประโยชน์ของหน่วยงานและองค์กรร่วมกัน ร่วมคิดร่วมทำหรือทำงานเป็นทีมด้วยความเต็มใจ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และตั้งใจปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด และการมีปณิธานเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกในด้านผู้ใช้สติปัญญาใช้เหตุผล และความถูกต้องในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555)

วิชาหน้าที่พลเมือง เป็นวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ความเข้าใจเพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนสู่การมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้ความรู้เรื่องการเป็นพลเมือง ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักและเข้าใจระบอบประชาธิปไตย คนเราไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองเพียงลำพัง จำเป็นต้องอาศัยร่วมอยู่ด้วยกันเป็นสังคม และมีความสัมพันธ์ต่อกันภายใต้กฎระเบียบของสังคมและวัฒนธรรมเดียวกัน ดังนั้นสังคมจึงถือกำหนดขึ้นมาจากคนที่อยู่อาศัยร่วมกันและสร้างความสัมพันธ์ขึ้นระหว่างกัน ซึ่งความสัมพันธ์ของคนในสังคม เชื่อมโยงกันไปมาเสมือนเป็นแบบแผนที่มั่นคง หากจัดแบ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวออกเป็นเรื่องๆ เราจะเห็นกลุ่มความสัมพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว การศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง นันทนาการ และสื่อสารมวลชน ซึ่งเราจะเรียกกลุ่มความสัมพันธ์นี้ว่า “สถาบันทางสังคม”

จากที่ผู้วิจัยนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นปีที่ 4 ได้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/11 พบว่า นักเรียนไม่ได้มีความชื่นชอบในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมากนัก และอีกทั้งวิชาหน้าที่พลเมืองเป็น

รายวิชาที่เป็นวิชาที่ต้องปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมความเป็นพลเมืองดีให้กับนักเรียน ซึ่งนักเรียนไม่ได้มองเห็นถึงความสำคัญของรายวิชานี้ที่พลเมือง และขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนและไม่สามารถ อธิบายเนื้อหาหรือตอบคำถาม และคิดวิเคราะห์เรื่องสถาบันทางสังคมในรายวิชาหน้าที่พลเมืองได้

จากสภาพการณ์และเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องสถาบันทางสังคม วิชาหน้าที่พลเมือง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องสถาบันทางสังคม วิชาหน้าที่พลเมืองและเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นการพัฒนาการเรียน การสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องสถาบันทางสังคม วิชาหน้าที่พลเมืองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/11
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องสถาบันทางสังคม วิชาหน้าที่พลเมือง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/11

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด จำนวน 306 คน โดยเลือกกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/11 จำนวน 31 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกทักษะ
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหา เรื่อง สถาบันทางสังคม ในวิชาหน้าที่พลเมือง ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง 2560)

4. ระยะเวลาในการวิจัย

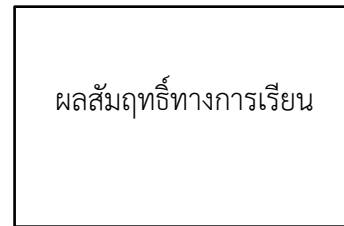
การศึกษาค้นคว้าทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้เวลาทำการทดลอง เป็น 3 คาบๆ ละ 50 นาที เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ผลการวิจัย

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สถาบันทางสังคม ของนักเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ วิชาหน้าที่พลเมือง พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 5.62 และมีผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 14 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จริง

2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการทำการทดสอบกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง สถาบันทางสังคม ของนักเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ มีคะแนนหลังเรียนเมื่อพิจารณาจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนผลปรากฏว่านักเรียนมีผลวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้ ดังนี้

1.จากผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสถาบันทางสังคม ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 5.62 และหลังเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 14 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จริง ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรณา นรพงษ์ (2566) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยมี ประสิทธิภาพโดยรวม (E1/E2) เท่ากับ 86.79/82.59 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และผลการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่า 19.56 (ร้อยละ 65.18) ในขณะที่ค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่า 25.33 (ร้อยละ 84.44) ในขณะที่งานวิจัยของมะลิวรรณ อินโต (2566) เรื่องการสอนแบบร่วมมือเรื่องความเป็นไทยสาระหน้าที่พลเมืองเพื่อผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา 7 จังหวัดสุพรรณบุรี

ก็มีผลการวิจัยเป็นไปในแนวเดียวกันคือผลการวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องความเป็นไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 15.96 และหลังจากการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 25.06 ซึ่งสรุปได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน 1596 /25.06 ผลการวิจัยโดยรวม พบว่า การสอนแบบร่วมมือเรื่องความเป็นไทยสาระ หน้าที่พลเมือง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ และเกิดจิตสำนึกที่ตินักเรียนมีการทำงานร่วมกันเป็นการฝึกการใช้ทักษะการดำเนินชีวิตให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

2.นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการทำการทดสอบกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง สถาบันทางสังคม ของนักเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ มีคะแนนหลังเรียนเมื่อพิจารณาจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนผลปรากฏว่านักเรียนมีผลวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของศศิธร บัวศรี ธนาตล สมบูรณ์ และสมาพร มณีอ่อน (2567) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนบ้านท่าม่วง พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 23 (= 22.23) คิดเป็นร้อยละ 74.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ในขณะที่งานวิจัยของอิสรญาณ์ เพิ่มพูน (2566) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สถาบันทางสังคม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของปฐมาภรณ์ โพธิ์ยิ้ม และณัฐธยาน์ พุ่มพุทรา (2563) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โรงเรียนโคกล่าพานวิทยา โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม (Group Process) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสถาบันทางสังคม ที่เรียนโดยการใช้กระบวนการกลุ่ม หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ .05

ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิจัยในชั้นเรียน การใช้แบบฝึกทักษะ ในรายวิชาวิชาหน้าที่พลเมือง จึงมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 แบบฝึกทักษะวิชาหน้าที่พลเมือง เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนควรนำเอาแบบฝึกทักษะวิชาหน้าที่พลเมือง ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนได้มีการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน โดยจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทุกคน และครูควรสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในการแสดงความคิดเห็นภายในกล่มของนักเรียนแต่ละคน

1.3 ในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละคาบ ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำและคำปรึกษากับนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะให้มียุทธศาสตร์ประกอบเนื้อหาที่ครบถ้วนมากขึ้น ให้สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2.2 ควรจัดทำสื่อประกอบการทำกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ให้เหมาะสมกับวัยการเรียนรู้กับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ปฐมาภรณ์ โพธิ์ยิ้ม ญัฐธยาน์ พุ่มพุดรา. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโคกล่าพานวิทยา โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม (Group Process). *วารสารไตรศาสตร์*, 6(2), 13-30.

มะลิวรรณ อินโต. (2566). *การสอนแบบร่วมมือเรื่องความเป็นไทยสาระหน้าที่พลเมืองเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 7 จังหวัดสุพรรณบุรี*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ศศิธร บัวศรี, ธนาตล สมบูรณ์ และสมภาพ มณีอ่อน. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าม่วง. *วารสารนิสิตวัง*, 26(2), 26-38.

สมนึก ภัททิยธนี. (2548). *การวัดและประเมินผล*. ประสานการพิมพ์.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2555). *ความเป็นพลเมืองในวิถีระบอบประชาธิปไตย*. สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

อชิรญาณ์ เพิ่มพูน. (2566). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สถาบันทางสังคม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. รายงานการวิจัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนวัดบ้านโป่ง “สามัคคีคุณูปถัมภ์”.

อรณา นรพงษ์. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสวนแตง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร. *วารสารวิจัยและวิชาการบวรพัฒน์*, 1(2), 1-15.